

POSTANOWIENIE

17 maja 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Mariusz Łodko

na posiedzeniu niejawnym 17 maja 2023 r. w Warszawie,
w sprawie z powództwa Gminy Busko-Zdrój
przeciwko A. M.
o zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej Gminy Busko-Zdrój
od wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach
z 28 grudnia 2021 r., II Ca 1647/20,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od Gminy Busko-Zdrój na rzecz A. M. kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 28 grudnia 2021 r. Sąd Okręgowy w Kielcach oddalił apelację powoda Gminy Busko-Zdrój, wniesioną od wyroku Sądu Rejonowego w Busku-Zdroju z 12 października 2020 r., którym oddalono powództwo o zwrot spełnionego przez powoda nienależnie świadczenia – części dotacji przyznanej pozwanej w związku z prowadzoną przez nią placówką oświatową.

Skargę kasacyjną od tego wyroku złożył powód. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadnił jej oczywistą zasadnością (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.) i zarzucił Sądowi drugiej instancji kwalifikowane naruszenie art. 410 § 2 k.c.

w zw. z art. 90 ust. 2b i art. 71b ust. 3-3b ustawy z 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jednolity Dz.U. z 2004 r. poz. 2572).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), gdy dla przeciętnego prawnika z samej treści skargi - bez pogłębionej analizy i juredycznych dociekań - w sposób jednoznaczny wynika, że wskazane w niej podstawy zasługują na uwzględnienie z uwagi na kwalifikowany charakter naruszenia przepisów prawa. Zasadność skargi kasacyjnej jest oczywista, a więc dostrzegalna *prima vista* dla każdego prawnika, który bez przeprowadzania wnikliwej analizy powinien dojść do wniosku, że zaskarżone orzeczenie jest jaskrawo nieprawidłowe (zob. postanowienie SN z 15 lipca 2015 r., IV CSK 17/15). Powołując się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej należy wykazać, że popełnione przy ferowaniu zaskarżonego orzeczenia uchybienia w zakresie stosowania prawa miały charakter kwalifikowany i nie podlegały różnym ocenom (zob. postanowienia SN: z 12 grudnia 2000 r., V CKN 1780/00; z 22 marca 2001 r., V CZ 131/00, i z 10 kwietnia 2018 r. I CSK 730/17). Przy czym, o ile dla uwzględnienia skargi kasacyjnej wystarczy, że jej podstawa jest usprawiedliwiona, to dla jej przyjęcia do rozpoznania konieczne jest wykazanie kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego polegającej na jego oczywistości, widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (zob. postanowienie SN z 28 stycznia 2022 r., I CSK 947/22).

Przedstawione przez skarżącego w uzasadnieniu skargi kasacyjnej argumenty nie przekonują o jej oczywistej zasadności. Przede wszystkim skarżący pominął, że odrębnie należy sporządzić uzasadnienie podstaw kasacyjnych i wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Lakoniczne odwołanie się do powołanych w podstawach skargi zarzutów naruszenia prawa materialnego nie przekonuje, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Uzasadnienie tej przyczyny kasacyjnej powinno koncentrować się na wykazaniu oczywistej zasadności skargi, a nie na odwołaniu się lub powtórzeniu podstaw kasacyjnych, choćby nawet w zmodyfikowanej formie, ani być sformułowane w sposób, który

wymagałby oceny ich zasadności (zob. postanowienie SN z 28 stycznia 2022 r., I CSK 947/22).

Uzasadniony jednym zdaniem wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie przekonuje, że zastosowanie powołanych w skardze przepisów prawa, było oczywiście błędne lub doprowadziło do nieprawidłowego rozstrzygnięcia, oraz że Sąd Okręgowy naruszył prawo materialne w sposób, który przekłada się na konieczność uchylecia lub zmiany zaskarżonego orzeczenia. Ocena i stanowisko Sądu drugiej instancji obszernie i wyczerpująco uzasadnione mieszczą się w granicach przyznanej swobody i nie prowadzą do wniosku, że zaskarżony wyrok jest oczywiście sprzeczny z prawem, a skarga kasacyjna oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Zwrócić uwagę należy, że przyczyną oddalenia apelacji, a w konsekwencji i powództwa było uznanie przez Sąd *meriti*, nie tylko niewykazanie przez powoda przesłanek uzasadniających zwrot świadczenia spełnionego nienależnie (art. 410 § 2 k.c.), ale także uznanie, iż dochodzone roszczenie było sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Skarżący natomiast formułując zarówno podstawy kasacyjne, jak i wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej oraz ich uzasadnienie, nie zawarł argumentów, które prowadziłyby do zakwestionowania takiej oceny prawnej Sądu drugiej instancji. Przedstawione przez skarżącego zarzuty nie mogłyby zatem doprowadzić do uchylecia lub zmiany zaskarżonego orzeczenia.

Z powyższych względów, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie znajdując również okoliczności, które w ramach przedsądu jest obowiązany brać pod uwagę z urzędu, w szczególności nieważności postępowania (art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99 w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. oraz § 2 pkt 6 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 265).

